

РЕШЕНИЕ

№ 6661

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 23.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3868** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. П. Х. от [населено място], подадена чрез адв. К. Г. - САК срещу Решение №32-120167/29.03.2023 г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница Р.. С жалбата се иска съда да отмени оспореното решение, като неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

Излагат се твърдения, че неоснователно административният орган (АО) е намерил, че митническата стойност (МС) “не следва да бъде определена и приета по реда на чл. 70, параграф 1 от М.”. Посочва се, че към митническата декларация са представени всичките документи, с които оспорващия разполага. Документ за точност на цена и последващо осчетоводяване се приема само фактура (INVOICE). Всички други документи, като поръчки, проформа фактури, оферти и всякакъв вид кореспонденция не са официални счетоводни документи и не са задължителни според жалбоподателя. Твърди се, че фактурата съдържа всички законови реквизити и представлява редовен счетоводен документ, който удостоверява сключването на договора за покупко - продажба на МПС между нейния издател и получателя по нея. Като документ в нея са налице достатъчно данни относно съществените елементи на сделката - страните, предмета, цената и нейното плащане. С оглед на това, не се споделя изводът на АО, че не следва да се приложи чл. 70, параграф 1 М., като напълно неоснователно според оспорващия, административният орган е отказал да се съобрази с декларираната

стойност.

Не е налице и твърдяната съществена разлика, между последната цена при износ и цената на декларираното с митническа декларация се посочва също.

Релевират се и доводи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от регламента за изпълнение, които обаче подлежат на доказване във всеки конкретен случай, а такива липсват.

Жалбоподателят се позовава на трайната съдебна практика на административните съдилища и ВАС, от които е видно, че първо трябва да се установи наличието на съмнения и след това да се провери дали е спазена процедурата по определяне на по-високата митническа стойност съобразно изискванията на чл. 74 параграф 2, респективно параграф 3 от МК. По-нататък се сочи, че съгласно трайната съдебна практика на българските съдилища и тази на СЕС - безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което следва да се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко-продажбата, още повече, че жалбоподателят е представил своевременно на митническите органи документи, които доказват цената на стоката.

Неправилно според оспорващия, АО е приложил разпоредбата на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /М./ във връзка с чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламента за изпълнение/.

Твърди се и, че от изложените мотиви в оспорваното решение не става ясно коя именно буква от разпоредбата на чл. 74, § 3 от МК според митническия орган е приложима и защо. Позоваването на чл. 144 от Регламента за изпълнение не води до извод за посочена и обоснована точно приложима хипотеза от този параграф на МК. По този начин правото на защита на жалбоподателя е нарушено.

Като краен извод, се посочва, че от страна на митническите органи не е обосновано приложението на чл. 140, вр.чл. 144 от Регламента за прилагане, вр.чл.74, пар. 3 от МК, поради което като не е приета декларираната договорна стойност на процесите стоки и е определена нова такава и директорът на ТД Митница Р. е постановен незаконосъобразен административен акт.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Х., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Териториална Дирекция Митница

Р., при Агенция „Митници“, в представени по делото писмени становища оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Моли, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 27.02.2020 г. в МБ Л., П. Х., декларира за режим „допускане за свободно обращение“ несъюзна стока, описана в елемент от данни 6/8 - „пътнически автомобил употребяван, катастрофирал, марка: БМВ, модел: 535xi, тип: бензин, дата на първа регистрация: 20160102, брой места: 5, цвят: бял, раб. обем: 2 979 смм, мощност на двигателя: 300.0 HP/SAE, фабр. № на двигател: неоткрит, фабр. № на шаси: WBA5B3C59GG253664“. Код по Т. за стоката е № 8703 23 90 00, държава на изпращане САЩ и митническа стойност в размер на 3 599,58 лв., с е-МД с MRN 20BG004304001439R9/27.05.2020 г.

Стоката е представена пред МБ Л., като митническата декларация е придружена от изискуемите съгласно чл.163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, документи.

При извършена повторна проверка на декларирането, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирали“, „с повреди“ в ТД Митница Р. са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на тези автомобили, внесени от САЩ. С оглед това са предприети действия за извършване на последваща проверка по линия на международното сътрудничество.

В резултат на извършена последваща проверка по линия на международното сътрудничество на декларираната митническа стойност е посочено, че от американските митнически органи са представени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ от системата на Американската служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ в САЩ с дестинация Р България. Съгласно информацията в писмото, „Е. export information“ (ЕЕИ) е американският еквивалент на европейска митническа декларация за износ и съдържа данни както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначение. ITN (Internal T. Number), съдържащ се в „Е. export information“, е номерът на подаване на информацията за износ в системите на Американската служба „Митници и гранична охрана“, който е основният идентификатор на записа. XTN (E. Transactional Number) е генерираният от износителя номер на документа. Цената на моторното превозно средство, декларирано при изнасянето му от САЩ е в размер на 4 798 щатски долара.

С Възлагателно писмо на директора на ТД Митница Р. е възложено на инж. Н. Й. Г.,

вещо лице да изготви справедлива пазарна цена на употребявания автомобил, поставен под режим „допускане за свободно обращение“ от П. Х.. С Доклад за пазарна оценка вх. №32-31430/24.01.2023 г. вещото лице е определило пазарна цена в размер на 6 331,06 лева.

С писмо №32-66076/17.02.2203 г., жалбоподателят е уведомен за започнатото административно производство, като му е дадена възможност да изрази становище и представи допълнителни доказателства. Такива не са представени.

С Решение № 32- 120167/29.03.2023 г., директорът на ТД Митница Р. е определил нова митническа стойност за стока по митническа декларация с MRN 20BG004304001439R9/27.05.2020 г. за стока БМВ, модел: 535xi, а именно - 6 331.06 лева.

Решение на директорът на ТД Митница Р. е обжалвано от Х., чрез АО до АССГ, с жалба с рег. 32-146141/18.04.2023 г.

Административен Съд С. - град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница С. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 196 ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по

смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq С. I. С., C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ №

2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни

материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., *Sopropo*, С-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от

Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоките, като се е позовал на справка от база данни, поддържана от трето лице - САЩ, Департамент за вътрешна сигурност, Служба за митническа и гранична защитна на САЩ, както и на оценката на ВЛ, без да се аргументира защо не взема предвид стойността на сделката, посочена в издадените за това документи от страна продавача в САЩ. Настоящия съдебен състав намира, че необосновано митническите органи са заменили посочената в горепосочените документи договорна цена с цената на стоката, определена от ВЛ. Подобен подход, основан единствено на данните, получени от САЩ, не обосновава по никакъв начин заявената от административния орган нова митническа стойност на стоката. В тази връзка следва да се посочи, че от страна на жалбоподателя, са представени доказателства, в превод на български език от които са видно параметрите на осъществената покупко-продажба на процесното МПС. Не може да се възприеме за обосноваване и извода на директора на ТД Митница Р., че е невъзможно митническата стойност на процесното МПС да се определи, посредством съпоставяне с други, изключително близки като характеристики и параметри МПС от същия вид, модел, пробег, цвят, дата на производство и т.н.

Липсата на достатъчно данни за установяване на несъмнената договорна стойност на стоката е следвало да бъде преодоляна от административния орган чрез прилагане на вторичните методи по чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват. След като митническите органи са обосנוвали наличието на съмнения за цената на стоката, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката, а не произволно да определят такава на базата на предположения. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда

намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06q EU: C: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., Soprop, C-349/07, EU: C: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Г. Т. Л., по обединени дела C – 29/13 и C – 30/13, EU: C: 2014: 140, т. 49/.

В случая обсъдените изисквания не са спазени. Макар формално със съобщението по чл. 22 § 6 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. вносителят да е бил уведомен, че предстои издаване на решение, с което ще се определи нов размер на задължение по митническата декларация, правото му на защита не е било осигурено, тъй като органът не е посочил въз основа на кои фактически и правни основания възприема за меродавни данните, въз основа на които възнамерява да определи съответната митническа стойност. Това е така, защото дори и данните от САЩ да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно установено задължение да определят нова митническа стойност, която е равна на пазарната цена, посочена от вещото лице. При обосновани съмнения митническите органи, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение могат само да приемат, че митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да я определят, като приложат последователно букви от а) до г) от параграф 2/на чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. /, докато се стигне до първата от тези букви, по която може

да се определи митническата стойност на стоките, което в конкретния случай се установи, че не е сторено, поради което и митническата стойност в размер на б 331, 06 лв. се явява незаконосъобразно определена. А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Р. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 410 лева, от които: 10 лева, заплатена ДТ и 400 лева, заплатено възнаграждение за един адвокат. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. П. Х. от [населено място], Решение №32-120167/29.03.2023 г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница Р..

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница“ Р. към Агенция "Митници" да заплати на П. П. Х., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], сумата в размер на 410 /Четиристотин и десет/ лева, сторени по делото съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

